

# M. Jansen, Global Research: Je to tady zase! Propagace ukrajinské války versus kampaň za ospravedlnění americké války v Iráku z roku 2003

- CZ24 News | 24. března 2023

**USA, NATO a spojenci zvládli publicitu ukrajinskej vojny oveľa úspešnejšie ako kampaň na ospravedlnenie vojny USA v roku 2003 proti Iraku. Správy o Ukrajine sú všade prítomné. Prichádza spredu, z kotvísk v Kyjeve, z rozhovorov s obeťami, zdravotníckym personálom a politikmi.**

Západní korešpondenti so sídlom v Moskve, ktorí dominujú éteru, televízii a tlačným médiám, poskytujú neosvietený príspevok z Ruska. Vojna sa vyhráva o srdcia a mysle, zatiaľ čo na východe Ukrajiny zúria krvavé bitky.

Plošné snahy o ovplyvnenie celosvetovej verejnej mienky v prospech vojny budú pokračovať ešte dlho po skončení vojny.

To platí pre tento týždeň 20. výročie spravodajstva o smrtiacej a deštruktívnej vojne Georgea W. Busha proti Iraku, ktorá zasiahla chaos, anarchiu a sektárstvo v jadrovej krajine východného arabského sveta (Mašreku) a otriasla regiónom.

Opakovane troch falošných zámien na rozpútanie im médií dodávajú menu a rovnakú vojnu. Len málo komentátorov uvádza skutočnosť, že USA „klamali“ tým, že povedali, že iracký prezident Saddám Husajn si ponechal zakázané zbrane hromadného ničenia (ZHN), mal väzby na al-Káidu, ktorá zaútočila na USA v roku 2001, a čo je najzaujímavejšie zo všetkých, predstavuje. robiť USA. „Klamať“ je olovnaté slovo, ktoré vyjadruje obvinenie, že USA mali v úmysle zavádzať globálnu verejnosť, aj keď to bola pravda.

K ZHN na webovej stránke Štokholmského medzinárodného inštitútu pre výskum mieru napísal bývalý jadrový inšpektor OSN Robert Kelley: „Osobitná komisia OSN pre Irak [UNSCOM] a akčný tím MAAE [Medzinárodná agentúra pre atómovú správu] vykonali otázku osobnej inšpekcie v Iraku [v rokoch 1992 -1993].

Objavili sme programy jadrových, chemických a biologických zbraní a metodicky sme ich zničili, dokonca až do takej miery, že sme vyhodili do vzduchu celé továrne a laboratóriá a odviezli z krajiny špeciálne jadrové materiály. Americký expert Kelley tiež napísal správu pre MAAE o inšpekciách vykonaných pred vojnou, pri ktorých nenašli žiadne dôkazy o jadrovom materiáli alebo zariadeniach. Vo Washingtone a Londýne jeho správu ignorovali.

Spojenie Saddáma Husajna a Al-Káidy je výmysel amerických predstaviteľov s cieľom poskytnúť Bushovi ospravedlnenie pre jeho vojnu, ale výbor pre spravodajské služby Senátu ho v roku 2006 zamietol. Al-Káida sa objavila v Iraku po okupácii USA, keď Abu Musab Al Zarqawi bol poverený Usámom bin Ládinom založiť bunky v Iraku. Saddám Husajn nemal ani túžbu, ani možnosť zaútočiť na USA, ktoré sú od Bagdadu vzdialené viac ako 11 000 kilometrov.

Dňa 9. apríla 2007 bývalý riaditeľ Ústrednej spravodajskej služby George Tenet v 60-minútovom televíznom rozhovore povedal: „Nikdy sme nemohli overiť, či existovala nejaká iracká autorita, vedenie a kontrola, spoluúčasť s Al-Káidou za 11. september alebo operačný akt proti Amerike, bodka.“

**Dvadsať rokov o klamstvách a nepravdivých tvrdeniach si aj dnešní politici a komentátori osvojujú.** Najbežnejším je, že Saddám Husajn nastolil „menšinový sunnitský režim“. To nejakým odôvodnilo jeho odstránenie.

Hoci Sunniti Saddám Husajn menoval príbuzných do vyšších funkcií, vláda bola sekulárna a v kľúčových úlohách zahŕňala kresťanských, kurdských a šiitských ministrov. Podpredseda vlády a ministra zahraničných vecí Tareq Aziz bol kresťanom. Minister obrany a priemyslu Amr Al Sadi, ktorý vyrábala zbrane používané Irakom počas vojny v Iráne a bol v kontakte so zbraňovými inšpektormi OSN, je šiit.

Nebol členom vládnucej strany Baas. Jeho brat bol vysokopostaveným úradníkom na ministerstve ropy. Ranný baasista, ktorý dosiahol najvyššie pozície strany, Saadoun Hammadi, ďalší šiita, bol ministrom ropy, premiérom a ministrom zahraničia. Mohammed Saeed Al Sahhaf, šiita narodený v Karbale ako Hammadi, slúžil ako minister informácií a zahraničných vecí. Iracký minister zdravotníctva bol v 90. rokoch Kurdom, s ktorým som sa stretol v Bagdade v roku 1992 alebo 1993 počas konferencie, ktorú zvolala asociácia jordánskych lekárov. Väčšinu členov v Baase a komunistických stranách tvorili šiiti, ktorí tvorili asi 55 percent populácie.

Dva príklady spravodajstva o pondelkovom 20. výročí sú odhaľujúce.

V komentári v **The Washington Post** o predvojnovom vyhlásení amerického ministra zahraničných vecí Colina Powella o ZHN pred Bezpečnostnou radou OSN Ishaan Tharoor povedal, že „by lamentoval nad nedostatkami v spravodajskom procese USA“, ktorý dal Bushovi zámienku na vedenie vojny.

Neexistovali žiadne „nedostatky“, len lži, ktoré v tom čase odporcovia a kritici vojny považovali za lži.

Tharoor sa prevalcoval a priznal, že „Saddámov režim“ bol „nominálne sekulárny“, hoci v skutočnosti bol „sekulárny“ a inkluzívny. Tharoor tiež napísal, že „režim ...predsedá jednotnému pocitu irackej identity, ktorý bol do značnej miery rozbitý inváziou USA a jej následkami“.

Iracká identita existovala už pred vojnou a neexistuje žiadny „určitý rozsah“ snahy USA zničiť irackú identitu, ktorá začala v máji 2003. USA zaviedli systém riadenia „rozdeľ a panuj“ založený na etnickej – arabsko-kurdskej – a sektárskej – šiitskej a sunnitskej – identite. Namiesto demokracie tento systém priniesol sektárske a etnické čistky a vládu expatriovaných proiránskych vodcov šiitských milícií, ktorí sa zmenili na politikov.

Vo svojom 50-minútovom dokumente BBC „A Choice of Horrors“ Caroline Wyatt urobila rozhovory s množstvom akademikov, novinárov a bývalých úradníkov o dôvodoch a príčinách vojny. Program bol rozdelený medzi rozhovory so zástancami a odporcami vojny.

Zástancovia sa spoliehajú na neexistujúce zbrane hromadného ničenia a represie Saddáma Husajna. Wyatt správne argumentoval, že po skončení studenej vojny sa USA stali globálnou hypervelmocou, ktorá mala po roku 2000 silu vykonávať „humanitárnu intervenciu“, hoci vojna v Iraku bola priamo dobyvateľskou vojnou a nie „humanitárnou intervenciou“.

Zatiaľ čo oponenti hovorili o americkej arogancii a tvrdili, že Irak vyšiel z vojny v USA zlomený, násilný a zbadačený, boli zatienení zástancami, ktorí hovorili ako prví. To oslabilo záver, že intervencia USA bola horšia ako nezasahovanie.

Poznámka pre čitateľov: Kliknite na zdieľanie vyššie. Sledujte nás na Instagrame a Twitteri a prihláste sa na odber nášho telegramového kanála. Neváhajte znova uverejňovať a uverejňovať články z globálneho výskumu.

AUTOR: Michael Jansen

[ZDROJ](#)